



*La reina de Etruria y sus hijos.  
La reina d'Etrúria i els seus fills.* 1815  
Óleo sobre lienzo | Oli sobre tela  
199 x 150 cm  
Museo Nacional del Prado, Madrid



*Atalia y Joas  
Atalia i Joàs*  
Óleo sobre lienzo | Oli sobre tela  
1804. 260 x 230 cm  
Real Academia de Bellas Artes  
de San Fernando, Madrid



**01.07 - 02.10.2022**

MUSEO DE BELLAS ARTES GRAVINA, ALICANTE  
C | Gravina 13-15. Alicante

Horari de visites | Horario de visitas  
Dimarts a dissabte de 10.00 a 20.00 hores  
Diumenges i festius de 10.00 a 14.00 hores

[www.mubag.es](http://www.mubag.es)  
[www.consorcimuseus.gva.es](http://www.consorcimuseus.gva.es)

Exposició organitzada i produïda pel  
Consorti de Museus de la Comunitat Valenciana.

Exposición organizada y producida por el  
Consorti de Museus de la Comunitat Valenciana.



TOTS  
A UNA  
VEU

CONSORCI  
DE MUSEUS  
DE LA  
COMUNITAT  
VALENCIANA

ANIVERSARI  
100  
DIPUTACIÓ D'ALICANT



# El pintor José Aparicio

1770-1838

Aquesta exposició sobre la figura del pintor José Aparicio Inglada (Alacant, 14-XII-1770 – Madrid, 10-V-1838), és la primera mostra individual dedicada a aquest artista alacantí. El seu recorregut, des de la seua ciutat natal, on només es podien realitzar els considerats “estudis menors” a pintor de cambra de Ferran VII, ens fa entreveure una interessant vida i exitosa carrera que el va portar a estar pensionat, des de 1799, pel rei Carles IV en un París postrevolucionari, on va aprendre del mestre neoclàssic David i va ser company del gran pintor romàntic Ingres, amb el qual va compartir també estada a Roma en una època en què la política internacional tremolava sota el domini de Napoleó. En aquesta ciutat va ser pròxim al cercle de la cort dels reis Carles IV i Maria Lluïsa a l'exili al costat de José de Madrazo i Juan Antonio Ribera i on la seua fama el va portar a ser Acadèmic de San Luca. A la seua tornada a Madrid, després de la Guerra de la Independència, i amb 45 anys d'edat, va ser nomenat pintor de cambra de Ferran VII, i va arribar a tindre el seu estudi en la crugia del Saló de Regnes del Palau del Buen Retiro. Va ser també director de pintura de la Reial Acadèmia de Belles Arts de San Fernando, el 1834, la qual cosa ens dona una idea de l'èxit que va tindre tant en l'àmbit professional, com en l'acadèmic, precisament en un moment en el qual les acadèmies eren els centres de poder artístic, en les quals es dictava el “gust” de l'època.

Un artista oblidat i injuriat durant moltes dècades per la seua vinculació, precisament, al monarca absolutista i a un dels períodes històrics més convulsos de la Història d'Espanya, dels quals va deixar constància en els seus enormes quadres laudatoris. La seua producció, de qualitat desigual, està moltes vegades dedicada a l'exaltació, magnificació i propaganda reial. Hi ha dades que confirmen que, a la seua mort, alguns dels seus quadres estaven taxats a preus superiors a obres de Goya o Velázquez. Sens dubte, Aparicio és l'artista alacantí més important de les primeres dècades del segle XIX.

Aquesta exposició s'articula al voltant de les diferents etapes de la vida del pintor començant pel seu període de formació a Espanya -Alacant, València i Madrid-; continua amb la seua etapa de pensionat a París i Roma i acaba amb la seua tornada a Espanya i el seu reconeixement com a pintor de cambra. Està formada per una important selecció de quadres, dibuixos, gravats, i documents que subratllen el context històric en el qual es van crear i entre els quals cal destacar l'especial col·laboració del Museu Nacional del Prado juntament amb l'Acadèmia de Belles Arts de San Fernando, el Museu de Belles Arts de València - Col·lecció de la Acadèmia de Belles Arts de Sant Carles, la Diputació d'Alacant, el Museu Nacional del Romanticisme, el Museu Lázaro Galdiano, l'Ajuntament de Madrid, el Museu Diocesà de Sigüenza i l'IES Jorge Juan d'Alacant, institucions a les quals agraïm que hagen fet possible aquesta mostra organitzada pel Consorci de Museus de la Comunitat Valenciana.



*Godoy presentando la paz a Carlos IV*  
*Godoy presentant la pau a Carles IV*  
 1796. Óleo sobre lienzo | Oli sobre tela  
 128 x 168 cm

Real Academia de Bellas Artes de San Fernando, Madrid

*Niño Jesús pasionario*  
*Infant Jesús passionari*  
 1796

Grafito sobre papel  
 Grafit sobre paper  
 128 x 168 cm  
 IES Jorge Juan,  
 Alicante | Alacant



Esta exposición sobre la figura del pintor José Aparicio Inglada (Alicante, 14-XII-1770 – Madrid, 10-V-1838), es la primera muestra individual que se le dedica a este artista alicantino. Su recorrido, desde su ciudad natal, en la que solo se podían realizar los considerados “estudios menores” a pintor de cámara de Fernando VII, nos hace entrever una interesante vida y exitosa carrera que le llevó a estar pensionado, desde 1799, por el rey Carlos IV en un París postrevolucionario, donde aprendió del maestro neoclásico David y fue compañero del gran pintor romántico Ingres, con el que compartió también estancia en Roma en una época en la que la política internacional temblaba bajo el dominio de Napoleón. En esta ciudad estuvo próximo al círculo de la Corte de los reyes Carlos IV y María Luisa en el exilio junto a José de Madrazo y Juan Antonio Ribera y en la que su fama le llevó a ser Académico de San Lucas. A su vuelta a Madrid, después de la Guerra de la Independencia, y con 45 años de edad, fue nombrado Pintor de Cámara de Fernando VII, llegando a tener su estudio en la crujía del Salón de Reinos del Palacio del Buen Retiro. Fue también director de pintura de la Real Academia de Bellas Artes de San Fernando, en 1834, lo que nos da una idea del éxito que tuvo tanto en el ámbito profesional, como en el académico, precisamente en un momento en el que las academias eran los centros de poder artístico, en las que se dictaba el “gusto” de la época.

Un artista olvidado y denostado durante muchas décadas por su vinculación, precisamente, al monarca absolutista y a uno de los periodos históricos más convulsos de la Historia de España, de los que dejó constancia en sus enormes cuadros laudatorios. Su producción, de calidad desigual, está muchas veces dedicada a la exaltación, magnificación y propaganda real. Se tienen datos que, a su muerte, algunos de sus cuadros estaban tasados a precios superiores a obras de Goya o Velázquez. Sin duda alguna, Aparicio es el artista alicantino más importante de las primeras décadas del siglo XIX.

Esta exposición se articula en torno a las diferentes etapas de la vida del pintor comenzando por su periodo de formación en España -Alicante, Valencia y Madrid-; continúa con su etapa de pensionado en París y Roma y termina con su vuelta a España y su reconocimiento como pintor de cámara. Está formada por una importante selección de cuadros, dibujos, grabados, y documentos que subrayan el contexto histórico en el que se crearon y entre los que cabe destacar la especial colaboración del Museo Nacional del Prado junto a la Academia de Bellas Artes de San Fernando, el Museo de Bellas Artes de València - Colección de la Academia de Bellas Artes de San Carlos, la Diputación de Alicante, el Museo Nacional del Romanticismo, el Museo Lázaro Galdiano, el Ayuntamiento de Madrid, el Museo Diocesano de Sigüenza y el IES Jorge Juan de Alicante, instituciones a las que agradecemos que hayan hecho posible esta muestra organizada por el Consorci de Museus de la Comunitat Valenciana.

Pilar Tébar | Comisaria